ముసురు

గడ్డంక్రింద చేయి ఆనించి వుంచుకుని దూరంగా కొండమీద తెరలు తెరలుగా కురుస్తున్న వర్షంవంక చూస్తూ కూర్చున్నాడు సింహాచలం. చలిగాలి విసురుగా వేగంగా వీస్తున్నది. కొట్టుమీదవున్న రేకులపైన రాళ్లు కురిసినట్టు దడదడమని ధ్వని వినిపిస్తున్నది. ఎదురుగా గాలికి అటూ ఇటూ వూగుతూ వర్షంలో తడుస్తున్నాయి పొడుగాటి చెట్లు. ఏ సాంద్రారణ్యంలోనో బలిసిన ఏనుగులన్నీ ఒకచోట చేరినట్టు మబ్బులు ఆకాశంలో గుమిగూడి గర్జిస్తున్నాయి. ఆ మబ్బులను చీల్చుకుని అప్పుడప్పుడు కళ్లు మిరుమిట్లు గొలిపేలా ఆకాశంలో గీత గీసినట్టు తళతళ మెరుస్తున్నది మెరుపుతీగ...

"ఛీ! ఎదవ ముసురు..." అనుకున్నాడు సింహాచలం విసుగ్గా... అయిదారు రోజులనుంచీ ఒకటే ముసురు... ఎడతెగకుండా రాత్రి పగలూ ఒకటే వర్షం... దూరంగా కనిపించే కొండలనూ, అడవులనూ నీళ్లలో ముంచెత్తినట్టయింది. ఎక్కడ చూసినా నీళ్లు... బురద...

సింహాచలం పాతమఫ్లరు చెవులచుట్టూ చుట్టుకుంటూ కళ్ళు పెద్దవి చేసుకుని చూశాడు. దూరంగా సన్నని తారురోడ్డుమీద జీపు ఒకటి వొస్తున్నది. అతడు లేచి నిలబడి వొళ్ళు విరుచుకున్నాడు. నోరంతా చేదుగా వుంది. పక్కన సీసాలో అడుగునవున్న పిప్పరమెంటు తీసుకుని నోట్లో వేసుకుని అతడు చూరు క్రిందకి వచ్చి నిలబడ్డాడు... అవతల చిన్న పాకలో వుండే గురవయ్య కొడుకు వెంకడు అంత వర్షంలోనూ వొంటిమీద చొక్కా లేకుండా చేతిలో రెండు మూడు ఉప్పు చేపలతో... ఒక చిన్న నూనె సీసాతో తడుస్తూ నడిచి పోతున్నాడు.

అంతకుముందు తారురోడ్డు మీద దూరంగా కనిపించిన జీపు మలుపు తిరిగి ఎటుపోయిందో, యిప్పుడు కనిపించడంలేదు. మరి కొద్దిసేపాగితే గాని అది మళ్ళీ కనిపించదు. సింహాచలం "వాళ్ళేనేమో... అనుకుంటూ మాసిన గడ్డాన్ని చేతులతో తడుముకుంటూ అలాగే నిలబడ్డాడు. లోపల పాకలో ఏదో చప్పుడవుతున్నది.

ఇంతలో బంగారయ్య తాటాకు గొడుగులో వచ్చి "బీడీలియ్యవయ్యా...." అన్నాడు. సింహాచలం బీడికట్టతీసి యివ్వబోతే తీసుకోకుండా తలవూపి "నువ్వు మనలోకంలో ఉండేట్టులేదే... ఏం కత? ఈ బీడీలెప్పుడన్నా తాగానా నేను?" అని అడిగాడు.

సింహాచలం వెంటనే "నీ మార్కు బీడీల్లేవు... ఇయాల్టికి ఈటితో సరిపుచ్చుకో... ఈ ముసురు తెరిపిస్తే ఎల్లి సరుకులన్నీ పట్టుకొస్తాను... అన్నీ నిండుకుండయ్..." అన్నాడు.

బంగారయ్య నవ్వుతూ ఆ బీడీకట్ట అందుకుని ఒక బీడీ యివతలకి తీసి వెలిగించుకుని "ఇంక నువ్వేం ఎల్తావులే... బంగారమంటి కోమటి... సంగీతంతో సెద్దాడంట... ఇన్నాను... ఇన్నాను... అంతా ఇన్నానయ్యా... కలికాలం బుద్ధులట్టా ముంచుకొస్తావుంటే నిన్నని ఏం లాభం?" అన్నాడు. సింహాచలం బొమ్మలా నిలబడిపోయాడు. బంగారయ్య అంతలో కదిలి "పద్దురాసుకో... " అంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

సింహాచలానికి వొళ్ళు మండింది. కోపంతో క్రింద పెదవిని కొరుక్కుంటూ నిస్సహాయంగా నిలబడి దూరంగా రోడ్డుమీదికి చూశాడు. అంతలో జీపు మళ్ళీ

కనిపించింది. రెండుమూడు నిముషాల్లోనే అది వేగంగా వచ్చి అతని కొట్టుముందు ఆగింది. దాని చుట్టూ వర్షపుజల్లు పడకుండా తెరలున్నాయి. లోపల ఎవరున్నారో కనిపించడంలేదు. అంతలో ఒకాయన బరువైన బూట్లతోదిగి, గొడుగు విప్పి, విసుక్కుంటూ, నీళ్ళను చిందగొడుతూ నడిచివచ్చి "ఏమయ్యా! గోల్డ్‌ఫ్లేక్ సిగరెట్లున్నాయా?" అని అడిగాడు.

సింహాచలం తల అడ్డంగా వూపి వినయంగా "లేవు బాబూ! చార్మినార్ తప్ప ఏవీలేవు... పాడు ముసురు... ఎటెల్లేందుకూ ఈల్లేకుండా... అని చెప్పాడు.

ఆయన జీపు వైపు తిరిగి పెద్దగా "ఫోర్ కాసిల్స్ తప్ప మరేవి లేవట... తెమ్మంటారా?" అని అరిచాడు.

ఎవరో చెయ్యి బైటికిపెట్టి "తెమ్మ"ని సైగచేసి మళ్ళీ వెంటనే చేతిని లోపలికి తీసుకున్నారు. ఆయన సింహాచలం వంక తిరిగి "సరే... నాలుగు ప్యాకెట్లివ్వు..." అంటూ డబ్బు తీశాడు.

సింహాచలం సిగరెట్ ప్యాకెట్లు ఆయనకు అందించి రూపాయి కాగితం తీసుకొని మిగిలిన చిల్లర యిచ్చాడు. ఆయన వాటిని కోటు జేబులో పడేసుకొని మళ్ళీ విసుక్కుంటూ నీళ్ళను చిందగొడుతూ జీపు దగ్గరికి వెళ్ళాడు. ఆయన ఎక్కగానే జీపు కదిలి అంతలోనే కనుచూపు మేర దాటిపోయింది.

సింహాచలం చేతులు రుద్దుకుంటూ కొద్ది క్షణాలు నిలబడ్డాడు. తర్వాత బంగారయ్య మాటలు గుర్తు వచ్చాయి. "ఏదో... ఇన్నాడంట... ఆడి బొంద... వొట్టి తాగుబోతు ఎదవ..." అనుకున్నాడు. మొన్నమొన్నటి వరకు బంగారయ్యకు నిదురలో నడిచే జబ్బు వుండేది. రాత్రి పూట అటు ఇటు తిరుగుతూ కనిపించేవాడు... ఒకనాడు అర్థరాత్రివేళ నిదురలోనే నడుస్తూవచ్చి ఒక ఎద్దుముందు వెళ్ళి నిలబడ్డాడు. అతడి అదృష్టం మంచిది కావడాన, అతని పెళ్ళాం మెడలో నల్లపూసల తాడు గట్టిది కావడాన సింహాచలం అప్పుడు మేలుకొని వున్నాడు. గబాలున లేచివెళ్ళి యివతలకు ఈడ్చుకు రాబట్టి బతికి పోయాడు.. లేకపోతే ఆనాడు ఆ పోట్ల ఎద్దు అతన్ని కుమ్మికుమ్మి చంపేసి వుండేది.

సింహాచలం చిన్న పుస్తకం తీసి అందులో బంగారయ్య పేర బీడికట్ట పద్దురాసి, ఏమి తోచక ఎవరెవరు ఎంత బాకీ వున్నారో లెక్క చూస్తూ కూర్చున్నాడు. గుర్నాథం... ఆయనొక కంట్రాక్టు గుమాస్తా... పదిరూపాయల చిల్లరయివ్వాలి. రంగడు... వీడు ఎరువుల ఫ్యాక్టరీలో కూలీ...అయిదురూపాయల పదిపైసాలు. అప్పల స్వామి... కొండమీద బంగళాలో వాచ్‌మెన్...పదిహేను రూపాయలు. పోతరాజు... వీడికి పనిపాటు లేదు.... పెళ్ళాం అడవిలో పుల్లలేరుకొని కట్టలుకట్టి రైలుదగ్గర అమ్ముకువచ్చి పెడుతుంటే తిని బలాదూర్ తిరుగుతూవుంటాడు... ఎనిమిది రూపాయల యిరవై పైసలివ్వాలి... పైగా పెళ్ళానికి చెప్పొద్దని కాళ్ళు పట్టుకుంటాడు. సుబ్రమణ్యం... ఈయనకు నెలజీతం ఎంతో తెలియదు... గోల్డ్ ఫ్లేక్ తప్ప మరొకటి కాల్చడు... పద్దెనిమిది రూపాయలివ్వాలి...

సింహాచలం ఆచిన్న పుస్తకంలో పేజీలు తిప్పుతున్నవాడల్లా ఒకచోట ఆగిపోయాడు. తర్వాత నిట్టూర్చాడు. ఆపేజీలో పైన వంకర టింకర అక్షరాలతో "సింగారవేలు" అని పేరు వ్రాసివుంది. క్రింద కాతా... తర్వాత ఒక గీత... పేజీ చివర మూడు రూపాయల పదిపైసలలెక్క...

సింగారవేలు అతని కళ్ళలో మెదిలినట్టయింది. సింగారవేలు సన్నగా పొడుగ్గా చువ్వలా వుండేవాడు... ఎల్లప్పుడూ లుంగీ పైకి కట్టుకుని నవ్వుతూ తిరుగుతూ వుండేవాడు... వచ్చీరాని తెలుగులో మాట్లాడుతూ అందర్నీ నవ్విస్తూ వుండేవాడు... అక్కడే బల్లమీద కూర్చుని మద్రాసును గురించీ, అక్కడి సినిమాలను గురించి ఎడతెగకుండా కబుర్లు చెబుతూ వుండేవాడు...

సింహాచలం ఆలోచనలకు అడ్డుకట్ట వేసి పక్కకు చూశాడు. అప్పల స్వామి చిరుగుల గొడుగులో వచ్చి చూరు క్రింద నిలబడి దాన్ని నెమ్మదిగా మూసి ఒక పక్కన వుంచి "ఏమయ్యా! సింహాచలం- బేరం లేదనుకుంటానే బొత్తిగా..." అన్నాడు కూర్చుంటూ.

సింహాచలం తల అడ్డంగా వూపి నిట్టూర్చి "ఇట్లా ముసురు పట్టిందిగదా! ఏం చెయ్యన్చెప్పు..." ఒక్క సరుకు లేదు కొట్లో..." అన్నాడు.

"అవునవును ఇది గాలివానంట... బంగళాలో పెద్దోళ్ళనుకుంటా వుంటే యిన్నాను. ఇప్పట్లో తగ్గదంట..." అని చెయ్యి చాపి "ఏది? బీడీకట్ట అందుకో...!" అన్నాడు అప్పల స్వామి...

సింహాచలం లేచి బీడీకట్ట యిచ్చి పద్దు తీసి "పదిహేను రూపాయలైంది నీ పద్దు... బొత్తిగా డబ్బులేదు... ఎప్పుడిస్తావు?" అని అడిగాడు

అప్పల స్వామి బీడీ ముట్టించి అగ్గిపుల్లను విలాసంగా ఆర్పి అవతల పారేస్తూ "ఇస్తాలేవయ్యా! డబ్బురానియ్... అన్నాడు. తర్వాత ఒక్క క్షణం ఆగి లోపలికి చూసి అదోరకంగా నవ్వుతూ అయినా నీకిప్పుడు డబ్బుకు కొరవేంటి... బలే పిట్టను పట్టావు...నాకు తెలుసుగా దాని మెడనిండా బంగారమే... అన్నట్టు కథ ఎందాక వొచ్చిందేం? అయినా నా పిచ్చిగాని నువ్వు చెప్తావా? ఏదో చాదస్తం కొద్ది అడిగానంతే..." అని ఊరుకున్నాడు

సింహాచలం కళ్ళు ఎర్ర బడ్డాయి. కోపం పొంగివచ్చింది అయినా తమాయించుకొని ఏమీ మాట్లాడకుండా అలాగే నిలబడిపోయాడు. అప్పల స్వామి కాస్సేపు నిశబ్దంగా కూర్చుని తీరికగా బీడీ కాల్చుకొని లేచి నిలబడి తల గుడ్డ విదిలించి చుట్టుకుంటూ "తిరుపతిగాడు...అదే నీ మావ... కోపంతో చిందులు తొక్కుతున్నాడయ్యో. లచ్చి కూడా మొన్న కనపడింది. ఒకటే ఏడుపంట రాత్రింబగలూ... తండ్రీ కూతుర్లు నీ పేరు ఇంటే సాలు మండిపోతా వుంటారు... అయినా నువ్వు నాకు నచ్చావు. ముందు మన లాభం చూసుకోవాలి... కానియ్..." అంటూ గొడుగు తెరుచుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

సింహాచలం నిస్సహాయంగా చూస్తూ కొయ్యబొమ్మలా నిలబడి పోయాడు. ఒక్క నిముషం ఆగి ఎవరో తరుముకు వచ్చినట్టు లోపలికి పరుగెత్తుకు వెళ్ళాడు. లోపల పెరియనాయకి దణ్ణెం మీద తడి చీరను ఆర వేస్తున్నది. అడుగుల చప్పుడు విని వెనుదిరిగి చూసింది. ఆమెవి చెంపకు చేరడేసి కళ్ళు... ఆ కళ్ళలో ప్రస్ఫుటంగా కనిపించేది. అమాయకత్వం... చామన చాయ వొంటిరంగు... ప్రత్యేక శ్రద్ధతో తీరిగ్గా కూర్చుని ఎవరో శిల్పి మలచినట్టుండే చక్కని విగ్రహం...

మనసులో అనుమానం తీరగానే సింహాచలం మళ్ళీ వెనుతిరిగి కొట్టుమీదకి వచ్చాడు. అతనికి ఈ అయిదారు రోజులనుంచి కంటిమీద కునుకు లేదు. మనసులో

ప్రశాంతతలేదు. ఆమె పరాయి మనిషి... మన భాష తెలీదు... కళ్ళు పెద్దవి చేసికొని అమాయకంగా చూడటం తప్ప మరేమి చేతకాదల్లేవుంది ఆమెకు. నిశ్శబ్దంగా ఏడుస్తూ ఒక మూల కూర్చున్నదీ అయిదారు రోజులనుంచి... సింహాచలం ప్రతి నిముషము జాగ్రత్తగా వున్నాడు. అతని మనసులో అనుమానం... ఆమె తన కన్ను గప్పి ఏ నిముషంలో ఏ అఘాయిత్యం చేస్తుందో అని దిగులు... అందుకే కొట్లో సరుకులన్ని నిండుకున్నా అతడు ఎక్కడికి వెళ్ళలేదు. జాడ్డనికి ఆగుక్కెడు ప్రాణాలు పోవటానికి ఎంత కావాలి? ఒక మూరెడు గుని పేలిక గాని తాడుగాని చాలు... దొడ్లో బావి వుండనే వుంది. అదీగాక పోతే కొంచెం కిరసనాయలూ... ఒక అగ్గిపుల్లో... అన్నీ ఆమెకు అందుబాటులోనే వున్నాయి. అందువల్లనే అతడు రాత్రిపూట కూడా కంటిమీద కునుకు లేకుండా మేలుకొని గడిపాడు. ఎప్పుడన్నా కొద్ది నిముషాల సేపు కునుకు పడితే మెలుకువ రాగానే ఉలికిపడి లేచి చివాలున లోపలికి వెళ్ళి చూసేవాడు. తీరా చూస్తే ఆమె లోపల నేల మీద కొంగు పరుచుకుని నిద్రపోతూ వుండేది. పగటిపూట ధైర్యం చేసి ఆమెను వొంటరిగా వదిలి సరుకుల కోసం వెళ్ళినా ఆమెను గురించి ఆమె మెడలో నగల గురించే దిగులు తప్పదు...

అతడు కాళ్ళు ముడుచుకొని బల్లమీద కూర్చుని తాను అన్ని వివరాలతో ఉత్తరం వ్రాయించి ఎన్నాళ్ళయిందో వ్రేళ్ళు మడిచి లెక్కవేసుకున్నాడు. ఎంత ఆలస్యంగా చేరినా వాళ్ళకు ఆ ఉత్తరం ఈ పాటికి అందివుండాలి... వాళ్ళు ఈపాటికి బయలుదేరి రావల్సిందే మరి... అయినా ఆనాడు బంగళాలోవుండే ఆ ముసలి పంతులు వాళ్ళ అడ్రసు సరిగ్గా రాసేడో, లేదో... అసలు ఆమె చెప్పిన అడ్రసు సరి అయినదో, కాదో...

అంతలో తిరపతి వానచినుకులలో తడుస్తూ తడబడుతూ నడుస్తూ వచ్చాడక్కడికి. సింహాచలం లేచి నిలబడ్డాడు. తిరపతి నుదుటినీ కనురెప్పలనూ తుడుచుకుంటూ కూర్చుని ముందు అదోక రకంగా నవ్వాడు. సింహాచలం ఏం మాట్లాడాలో, ఏం చెయ్యాలో తెలీని వాడిలా నిలబడి వుండిపోయాడు.

తిరపతి నలభై ఏళ్ళవాడు. బాగా తాగినట్టున్నాడు. మనిషిలో నిలకడ లేదు. అతడంతలో సింహాచలంవంక క్రూరంగా చూస్తూ కొన్ని క్షణాలు ఏమీ మాట్లాడలేదు. తర్వాత హఠాత్తుగా "ఏరా! నా ముద్దుల అల్లుడూ అది లోపలే వుందా యింకా?" అని అడిగాడు.

సింహాచలం తలవూపి ఊరుకున్నాడు.

"అవును... వుంటుందిలే... ఉండక మరింక యాడికి పోద్ది పాపం... మంచి మొగోడివి దొరికావు... అదింక నిన్ను వొదిలి పెట్టుద్దా... అసలు మేంవంతా తెలివితక్కువ సన్నాసులంరా... నువ్వొక్కడివే ఈడ తెలివిగల మొగోడివి... అంతే మరి..." అన్నాడు తిరపతి ఎగతాళిగా...

సింహాచలం తిరపతికి దగ్గరగా వచ్చి "మాఁవా! నువ్వు సెప్పుడు మాట విన్నావు, తప్పుడు మాటలిన్నావు... వాటిని నమ్మమాకు... తల్లి తోడు నేనే పాపం ఎరగను. ఆ పిల్ల పాపం కష్టంలో వుంది. ఆళ్ళ పెద్దోళ్ళకు కార్డు రాయించి పడేసినాను. ఆళ్ళొచ్చి ఆ పిల్లను తోలుకెళ్ళిపోతారు... నా మాట నమ్ము..." అన్నాడు.

తిరపతి ఉన్నట్టుండి పెద్దగా నవ్వటం మొదలు పెట్టాడు. లేచి వంగిపోయి పొట్టపట్టుకుని మరీ నవ్వాడు. తర్వాత అకస్మాత్తుగా గంభీరంగా మారిపోయి "అరేయ్!

నాకు యాభై ఏళ్ళురా... ఇట్టాటి మోసపు మాటలీ సెవుల్తో ఎన్ని యిన్నానో లెక్కలేదు.... గుడ్డొచ్చి పిల్ల నెక్కిరించిందట... నాకు సదువులు నేర్పుతావురా దగాకోర్.... లచ్చికి నీ సంగత్తెలీదురా... పాపం పిచ్చి పిల్ల... నిన్ను నమ్మింది... ఇప్పుడందరికీ నీ ద్రోహం తెలిసిందిరా... అదురష్టమంతుడివిలే... మంచోళ్ళ మద్దె నున్నావు... ఇంకో సోట అయితే పిచ్చికుక్క నాగా కొట్టి తరిమేసే వాళ్లు... సరే... నీకిప్పుడే చెప్పేత్తే మంచిది...లచ్చి మీన ఇంక ఆశలు పెట్టుకోమాకు... దానికి కోటిగాడికి నిన్ననే మనువు కుదిర్చేసినాం..." అంటూ లేచాడు.

సింహాచలం నివ్వెరపోయాడు. విషయం యింత దూరం వొస్తుందని అతడు కలలో కూడా అనుకోలేదు. అతని నోట మాట రాలేదు. అవాక్కయి శిలా ప్రతిమలా నిలబడిపోయాడు.

తిరపతి విజయం సాధించిన వాడిలా లేచి నిలబడి లోపలికి చూస్తూ మెటికలు విరిచి "అమ్మా! మహాతల్లీ! నువ్వెవరివో నాకు తెల్దు... కాని గొప్ప తెలివిగల్దానివి... సుకపడతావు... నా ఉసురుకూడా పోసుకు బతుకు" అంటూ కొంత దూరం వెళ్ళి ఆగి "ఇది లోకంరా... ఈడ తెలివి తక్కువోళ్లు ఎవరూ లేరు... పైన దేవుడుండాడ్రా... అంతా సూస్తానే వుంటాడు. నీకూ, దానికీ కనా కష్టపు బతుకు రాసిపెట్టే వుందిలే... ఇంతకింత అనుభవిస్తారు... ఎగిరి పడమాకండి..." అని తిడుతూ వెళ్లిపోయాడు.

సింహాచలం సర్వస్వం కోల్పోయిన వాడిలా ఒక్క నిముషం దీనంగా కూర్చున్నాడు. తర్వాత ఉన్నట్టుండి అతనికి కోపం ముంచుకొచ్చింది. లోపలచేరి యిరవై నాలుగ్గంటలూ ఏడుస్తూ ఈ పిల్ల అతని కొంపమీదకి తెచ్చింది. అతని బతుకులో నిప్పులు పోసింది. ఆమె నిహ యిక్కణ్ణుంచి తరిమివేస్తే తప్ప లాభంలేదు. అతడంతలో కోపంతో మొహం కందగడ్డలా చేసుకుని పెద్ద పెద్ద అంగలు వేస్తూ లోపలకి వెళ్ళాడు. పెరియనాయకి - ఏం గుర్తు వచ్చిందో ఏమో - పెరటి గుమ్మంలో కూర్చుని నెమ్మదిగా ఏడుస్తున్నది.

సింహాచలం చప్పగా చల్లపడిపోయాడు. అంతలోనే "అయ్యో పాపం" అనిపించిందతనికి. దగ్గరికి వెళ్లి నిలబడి ఓదార్పుగా "ఊరుకో అమ్మా! నువ్వట్టా కళ్లు లొత్తలు పడేట్టు ఏడిస్తే మాత్రం ఆ పోయినోడు తిరిగొస్తాడా? గుండె రాయిచేసుకో... నా మాటినుకో..." అన్నాడు.

ఆమె కతని మాటల్లో ఎన్ని అర్థమయ్యాయో అతనికి తెలియదు. అయినా కొంగుతో కళ్లు తుడుచుకుని ఏడుపుమానేసి దూరంగా కొండల వంకా, కొండలమీద దట్టంగా ఉన్న చెట్లవంకా, చూస్తూ ఉండిపోయింది.

అంతలో వాకిట్లో ఎవరిదో నవ్వు వినిపించింది. అతడు వెంటనే యివతలికి వచ్చాడు. గుర్నాథం నెత్తిన గుడ్డకప్పుకుని నిలబడివుండి నవ్వుతూ సింహాచలం వంకే చూసి "రెండు సిగిరెట్లియ్యవయ్యా!" అన్నాడు. అతడు సిగిరెట్లు తీసుకుని తన దారిన తాను పోకుండా, "ఓహ్! ఏం వాన! ఏం వాన; ప్రాణం తీసేసిందే... ఎప్పుడు తెరిపి యిస్తుందో గాని..... సూర్య భగవానుడి దర్శనమే కాలేదు అయిదారు రోజులనుంచీ, నేను పుట్టి బుద్ధెరిగిన తర్వాత యింతటి గాలి వాన చూళ్లేదనుకో..." అన్నాడు.

తర్వాత మళ్లీ ఒక్కక్షణం ఆగి 'అయినా నీకిదంతా పట్టదులే... హుషారుగా వున్నావు... నేనంతా విన్నాన్లే... మంచి పనే చేశావు... ఆపదలో వున్న ఆడపిల్లను

రక్షించినట్టూ అయింది నీకు, మంచి లాటు దొరికినట్టూ అయింది. అంతేమరి... ఏ పని చేసినా ఇహ పరాలు రెండూ చూసుకోవాలి..." అంటూ విరగబడి నవ్వాడు. తర్వాత తన దారిన తాను వెళ్లిపోయాడు.

సింహాచలం మతిపోయిన వాడిలా కూలబడ్డాడు. తర్వాత వొణుకుతున్న వ్రేళ్ళతో చెక్కబల్లమీద కాస్సేపు తబలావాయించాడు. వెంటనే వున్నట్లుండి ఒక సోడా కొట్టుకుని గడగడా తాగి బీడీతీసి ముట్టించాడు. అలవాటు లేనందువల్ల ముందు పొగ గుండెల్లోకి పోయి దగ్గువచ్చింది. వెంటనే తమాయించుకుని కాళ్ళు బల్లమీదకి జాపి కూర్చుని సారా తాగిన వాడిలా "ఒరేయ్! మీరందరూ మడుసులుకారు... పసరాల్రా... ఆ పిల్లకూ నాకు రంకు కడతారంట్రా... ఒకొక్కడూ... రండ్రా... మీ అంతు తేల్చేస్తాను... రండ్రా ఒక్కో దెబ్బతో అందర్నీ సఫా చేస్తాను! రండ్రా..." అని అరిచాడు పెద్దగా.

పెరియనాయకి లోపలి నుంచి వచ్చి చూసింది. అక్కడ చుట్టు ప్రక్కల ఎవరూలేరు. అతడెవరితో అలా ఉద్రేకంగా మాట్లాడుతున్నాడో ఆమెకర్థం కాలేదు.

అంతలో అతడు వెనుదిరిగి చూసి సిగ్గుపడిపోయాడు. బీడీ అవతల పారేసి మామూలుగా కూర్చుని కూనిరాగం తీయడం ప్రారంభించాడు... కొన్ని క్షణాలు ఆగి వెనుదిరిగి చూస్తే ఆమె అక్కడలేదు. అతడు గుండెల నిండా గాలి పీల్చుకుని కళ్లు మూసుకుని అలాగే కూర్చున్నాడు.

– అంతకుముందు చాలాసార్లు సింగారవేలు తనను గురించిన వివరాలు, తన యిబ్బందులూ అన్నీ చెప్పుకున్నాడు. అతడక్కడికివచ్చి మూడు నెలలయిందేమో! వచ్చీరాగానే ఎరువుల ఫ్యాక్టరీలో పనిలోచేరి ఒక పాకలో కాపురం పెట్టాడు. అతన్నీ పెరియనాయకినీ చూసి అందరూ మొగుడూ పెళ్ళాలనే అనుకున్నారు మొదట్లో... కాని అసలు విషయం ఎవరికి, ఎలా తెలిసిందోమరి, ఉన్నట్టుండి అందరూ "అరవ్వాడు ఆ పిల్లను లేవదీసుకొచ్చాడంటా..." అని చెప్పుకోడం ప్రారంభించారు. ఆ విషయం అందరికీ తెలిసింది. సింగారవేలు ఆ మాటలను వినికూడా పట్టించుకోలేదు. మామూలుగానే నవ్వుతూ తిరిగేవాడు. సింహాచలంతో ఒకసారి "అవును తంబీ! ఆళ్ళంతా అనుకునేది నిజం!" అని చెప్పాడు కూడా... ఆ సందర్భంలోనే తమ కథ అంతా చెప్పుకొచ్చాడు... పెరియనాయకీ, సింగారవేలూ చిన్నప్పటినుంచీ ప్రేమించుకున్నారు. అయితే కొన్నేళ్ళ తర్వాత ఆ రెండు కుటుంబాల మధ్యా కోర్టులో ఒక వ్యవహారం నడిచింది.... అది తేలేందుకు చాలాకాలం పట్టింది. చివరకెప్పుడో వ్యవహారం ముగిసింది. ఒకరు గెలిచారు. మరొకరు ఓడిపోయారు. ఇంత కాలమూ వారి మధ్య ఉంటూవచ్చిన ద్వేషాలూ, పగలూ తగ్గలేదుసరికదా మరింతగా ఎక్కువయ్యాయి ఈ యింటిమీది కాకి ఆ యింటిమీద వాలడానికి వీల్లేదు... ఈ యింటి పిల్లలు ఆ యింటి పిల్లలతో ఆటలాడుకోరాదు... వారూ, వీరూ ఎదురైతే మూతులు ముడుచుకుని, మొహాలు మాడ్చుకుని వెళ్ళిపోవడం... అప్పుడప్పుడు పిల్లులమీదా, ఎలుకలమీదా పెట్టుకుని ఒకరినొకరు తిట్టుకోడం, ఆడిపోసుకోడం, ఎక్కువైంది... అంతలో పెరియనాయకి తండ్రి ఆమె కొక సంబంధం కుదుర్చుకు వచ్చాడు. పెరియనాయకి ఏడ్చింది. తల్లితో తనకా పెళ్ళి యిష్టంలేదని చెప్పింది. తండ్రితో చెబుదామనుకున్నదిగాని భయంవల్ల చెప్పలేకపోయింది. తల్లి మాత్రం కూతుర్ని

నాలుగుతిట్టి వూరుకున్నది. అంతలో యింట్లో పెళ్ళిపనులు ప్రారంభమైనాయి. పెరియనాయకి యిక సహించలేకపోయింది. చాటుగా సింగారవేలును కలుసుకుని మాట్లాడింది. అతడు ఆమెకు ధైర్యం చెప్పాడు. మాటిమాటికీ 'నేను నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను... నువ్వు లేకపోతే బతకలేను...' అన్నాడు. తర్వాత ఇద్దరూ ఒకచోట కూర్చుని ఉపాయాలు ఆలోచించారు. ఎవరికి తోచింది వారు చెప్పారు. అవుననుకునీ, కాదనుకునీ చివరకు ఒక నిర్ణయానికి వచ్చారు. తెల్లవారితే పెళ్ళి అనగా పెరియనాయకి ఆ క్రిందటి రాత్రి బయలుదేరి సెంట్రలు స్టేషనుకు వచ్చేట్టు...అప్పటికి సింగారవేలు అక్కడ టిక్కెట్లతో సిద్ధంగా వుండేట్టు నిర్ణయమైంది.తర్వాత గప్‌చిప్‌గా యిద్దరూ రైలెక్కి వెళ్ళిపోవడమే అన్నమాట...అంతా అనుకున్న ప్రకారమే జరిగింది...ముందు యిద్దరూ గుంటూరు వచ్చారు. అక్కడ ఎవరో చెప్పగా, ఇక్కడ కొత్తగా ఎరువులకంపెనీ పెట్టారని తెలిసి యిక్కడికి వచ్చేశారు. వచ్చీరాగానే సింగార వేలు వారి కాళ్ళూ వీరి కాళ్ళూ పట్టుకుని ప్రాధేయపడి పని సంపాయించాడు. అతడు రోజూ ఉదయం నుంచీ సాయంకాలంవరకూ ఆ మట్టిలో, దుమ్ములో ఘాటైన వాతావారణంలో పనిచేసేవాడు. పొద్దుగూకుతూవుండగా తల కొక గుడ్డ చుట్టుకుని దుమ్ము కొట్టుకున్న బట్టలతో ఉసూరుమంటూ యింటికి చేరుకునేవాడు. అలా ఎన్నాళ్ళో గడవలేదు. అతని ఆరోగ్యం దెబ్బతిన్నది. వారం రోజులపాటు జ్వరంమూలంగా అసలు లేవలేకపోయాడు. జ్వరం తగ్గిన తర్వాత నీరసంగా నడిచి ఫ్యాక్టరీకి వెడితే అతన్ని పనిలోనుంచి తీసేశాం పొమ్మన్నారు. అతడు దిగాలుపడి తిరిగివచ్చాడు. పెరియనాయకి అతనికి ధైర్యం చెప్పింది. 'అంతగా అయితే నాదగ్గరున్న నగలు అమ్ముదాం...' అన్నది. కాని అతడు వినలేదు. రోజూ ఏదో కాయకష్టంచేసి రూపాయో, అర్ధో సంపాయించుకొచ్చేవాడు. లేనినాడు అదీలేదు. ఇద్దరు గుట్టు చప్పుడు కాకుండా కడుపునిండా నీళ్ళుతాగి గడిపివేసేవారు...

...సింహాచలం కళ్లు తెరిచాడు... ఎదురుగా కోటమ్మ నిలబడి వుండి 'ఏవయ్యా! పుగాకుందా?' అని అడుగుతున్నది.

సింహాచలం ఆవులించి 'లేదు' అన్నాడు.

ఆమె 'సరే...బాగుందయ్యా... పుగాకు నేకపోతే కొట్టెందుకు తెరిసినావు? మూసుకుని లోపల తోంగోకపోయావా? పుగాకు తీసుకెల్లకపోతే మా ఆయన ఎమిక లిరగ్గొడతాడు...ఎట్టాగబ్బా...' అని గొణుకుంటూ వెళ్ళిపోయింది.

ఆకాశానికి చిల్లిపడినట్టు వర్షం నిలిచి కురుస్తున్నది. ఒక రంగు రంగుల బుల్లిపిట్ట వర్షంలో చప్పగా తడిసి ఎగురుకుంటూ వచ్చి తడికె మీద నిలబడి రెక్కలు విదిలించు కుంటున్నది. దూరంగా కొండలన్నీ ఆ ముసురులో మసక మసగ్గా మాత్రమే కనిపిస్తున్నాయి.

సింహాచలం మళ్ళీ కళ్ళు మూసుకున్నాడు. అతనికి అయిదారు రోజుల క్రిందట జరిగిన వృతాంతం అంతా కళ్ళముందు పునరావృతం అయింది.

...ఆ నాడు సింహాచలం రైలు దిగివచ్చి, సరుకులన్నీ సర్దుకున్నాడు. అంతలోనే కొండలమీదా, క్రింద అడివిలోనూ సమస్త ప్రపంచంమీదనూ చీకటి చిక్కగా వ్యాపించింది. సింహాచలం హరికెన్ లాంతరు వెలిగించితెచ్చి వెళ్ళేముందు ప్రారంభమైన పేకాట యిప్పుడే ముగిసినట్టున్నది. పేకలు "అవతల పారేసి వాళ్ళందరూ కబుర్లలోపడ్డారు. సింహాచలం

అటువెళ్ళి చూశాడు. సింగారవేలు ఒక పక్కన మొహంమీద గుడ్డ వేసుకుని పడుకుని వున్నాడు. అక్కడ మధ్యలో దీపం వెలుగుతున్నది. కొందరు గోడకు అనుకుని కూర్చొని, మరికొందరు నడుమువాల్చీ ఏవేవో విషయాలు మాట్లాడుకుంటున్నారు. అంతలోనే సంభాషణ తాగుడు మీదికీ నిషేధం మీదికీ మళ్ళింది.

ఒకడు బీడి ముట్టించుకుంటూ 'ఆఁ! ఇప్పుడీ 'లా' వొచ్చింతర్వాత తాగుడు తగ్గిందా? నన్నడిగితే మునపటికంటే ఎక్కువైపోయినాదంటాను. మునుపెపుడో తాగదల్చుకున్నోడు తాగేవోడు. ఇప్పుడు వొద్దనేతలికి మరింత పెరిగింది. ఇప్పుడంతా సుక్కేసుకుంటానే వుండారు...' అన్నాడు.

"అవునోస్! మునుపే నయం...ఆమాట కొస్తే... ఇప్పుడు ఇంటింటికీ సారా బట్టీ...పోయినేడు ఆ ఎంకటేశుగాడి పాక 'గుప్పు'న ఎట్టా తగలబడింది? సారాకాయలుండ బట్టేగా?'

'అప్పుడు డబ్బులు పారేత్తే మంచి సరుకు దొరికేది. ఇప్పుడట్టా కాదు. అందరూ వచ్చి అమ్మోనియా సరుకు తాగుతా వుండారు. 'లా' వొచ్చి మంచి చేసిందట...ఏం మంచి?'

'అంతే మరి... నిషాకోసం ఏదిబడితే అది తాగేత్తా వుంటారు... ఆ పక్క పాకల్లోకి ఎల్లి సూడు తెలుసుద్ది... ఆ జహర్‌గాడు స్పిరిట్ తాగుతాడంట...'

'వ్యసనమంటే అదేరా నాయనా! ఆయాల్టికి ఏం దొర్కపోతే కిరసనాయిలు కూడా తాగేత్తాడు...'

'కిరసనాయిలు తాగితే కిక్కురమనకుండా సచ్చి ఊరుకుంటాడు –'

సంభాషణ ఈ దశలో వుండగా సింగారవేలు ఒక్కసారిగా లేచి 'కిరసనాయిలు తాగితే సచ్చిపోతారా? ఎవురా మాట అనేది?' అన్నాడు ఛాలెంజి చేస్తున్నట్టు.

'నేను – నేనే అన్నానా మాట. ఏం? నువ్వు తాగ్గలవా?'

'తాగుతాను – కాయకిరసనాయిలు తాగుతాను... ఎంత పందెం?'

'అబ్బో! గొప్ప మొనగాడు బయల్దేరాడయ్యా! సరే – పాతిక రూపాయలు పందెం... కానియ్ తాగు....'

అప్పుడు సింగారవేలు కళ్ళు మెరిశాయి. అతని చూపులలో తెగింపు కనిపించింది. కళ్ళు ఎగరవేసి లేచి, సరిగా కూర్చుని 'సరే – తెప్పించండి...' అన్నాడు నిశ్చయంగా.

అంతలో ఒకడు దీపం పెద్దది చేశాడు. ఒకణ్ని డబ్బులిచ్చి కిరసనాయిలు కోసం పంపించాడు. వాడు వెళ్ళి ముందు అందరికీ ఈ విషయం దండోరా వేశాడు. క్రమంగా అక్కడ జనం మూగారు. అంతా రణగొణ ధ్వనిగా వుంది. ఎదుటివాడు చెప్పేది వినిపించుకోకుండా అందరూ ఒకటే రొదగా మాట్లాడుతున్నారు.

అంతలో అందరూ నిశ్శబ్దంగా ఆత్రంగా నిలబడి చూస్తూ వుండగా సింగారవేలు సీసా కిరసనాయిలూ గుక్కెడు గుక్కెడుగా తాగేశాడు. చివరి గుక్క మింగి సీసా వంచి చూపించి వొణికే కాళ్ళతో లేచి నిలబడి చెయ్యిజాపి 'డబ్బుతే...' అని అడిగి ఆ వ్యక్తి చేతిలో నుంచి నోట్లు అందుకున్నాడు. గోడకానుకుని నిలబడి నెమ్మదిగా లెక్క పెట్టుకున్నాడు. తర్వాత జనాన్ని తప్పించుకుని యింటికి వెళ్ళిపోయాడు. జనం తర్వాత

చాలా సేపు అతన్ని గురించి మాట్లాడుకున్నారు. మొత్తానికి అతడు గజ తాగుబోతు అయివుండాలనే నిర్ణయానికి వచ్చారు....

ఆనాడు రాత్రి ఆకాశంలో మబ్బులు... దట్టంగా కమ్మాయి. దళసరి నల్లని తెరను ప్రపంచంమీద కప్పినట్టయింది... చల్లని గాలి దిగంతాల నుండి వేగంగా వీచింది. దానితో ఆ మబ్బులన్నీ ఝల్లున జలదరించాయి. దాదాపు అరగంట సేపు పెద్ద వర్షం కురిసింది.

తెల తెలవారుతూ వుండగా సింహాచలం లేచి కళ్లు నులుముకుంటూ యివతలికి వచ్చి కొయ్యబారిపోయాడు. సింగారవేలు పాకముందు జనం మూగివున్నారు... ఒకడు కత్తితో వెదురు వాసాలను చీలుస్తున్నాడు... మరొకడు వాటిని రెండు పొడుగాటి వాసాల మధ్య వుంచి తాటితో గట్టిగా బిగిస్తున్నాడు... ఆ చిన్న పంచలో సింగారవేలు శవాన్ని పడుకోబెట్టారు... పైనుంచి కిందిదాకా గుడ్డ కప్పారు. ఆ అరవపిల్ల పెరియనాయకి శవం పక్కన కూర్చునివుండి నోట్లో కొంగు కుక్కుకుని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తున్నది. సింహాచలం అంతా చూసి నిలువునా వొణికి పోయాడు.

తర్వాత నలుగురూ తలా ఒకచేయీ వేసి పనులన్నీ ముగించారు. ఏమీ మిగిలిపోలేదు. ఆ చిన్న పాకలో ఆ అరవపిల్ల మాత్రం సన్నగా ఏడుస్తూ మిగిలిపోయింది. ఆ రాత్రి పన్నెండు గంటలవేళ మళ్ళీ ప్రకృతి పగబట్టినట్టు వర్షం ప్రారంభమైంది. ఆకాశం జల్లెడలా తయారైంది. ఉరుములు మెరుపులతో రొదచేస్తూ అప్పుడే మొదలు ఈ కుంభవృష్టి... అప్పుడే ఎక్కడో పిడుగు పడిన ధ్వని... పెరియనాయకి హడలిపోతూ, నిలువెల్లా వొణికిపోతూ పరుగెత్తుకు వచ్చిందిక్కడికి... అంతే... అలా మొదలైన గాలివాన యింతవరకూ తెరిపి యివ్వలేదు...

...సింహాచలం హఠాత్తుగా కళ్ళు తెరిచాడు. లేచి చేతులు వెనక్కు కట్టుకుని కొంచెంసేపు అటూ ఇటూ పచార్లు చేశాడు. తర్వాత మొహం తుడుచుకున్నాడు. అతనికి లచ్చి జ్ఞాపకం వచ్చింది. సన్నగా శలాకలా వుండి ఎల్లప్పుడూ నవ్వుతూ వుంటుంది. వెన్నలాటి మనసు. మనిషి చామనచాయ. మొహంలో ఎంత కళ! ఆమె ఎదుట నిలబడి కబుర్లు చెబుతూ వుంటే సింహాచలం పరవశించిపోయేవాడు. ఒకసారి తొందరపడి చెయ్యి పట్టుకోబోతే లేడి పిల్లలా ఛెంగున గెంతి తప్పించుకుని, కొనదేలిన సన్నని ముక్కుమీద వేలు వేసుకుని 'తప్పు....అప్పుడే కాదు...' అంటూ మాటి మాటికీ వెనుదిరిగి చూస్తూ నవ్వుతూ వెళ్ళిపోయింది.

అతడు హఠాత్తుగా నీరసపడిపోయాడు. ఇక లచ్చి తన మొహం చూడదు కాబోలు! దాని పట్టుదల తనకు తెలీదు గనుకనా? ఇక జన్మాంతమూ లచ్చి తనకు దూరమైపోయినట్టే... అందులో ఏమాత్రమూ అనుమానం లేదు...

సింహాచలం ఉలిక్కిపడి లేచి నిలబడ్డాడు. ఎదురుగా గొడుగుల్లో యిద్దరు నడివయసు వ్యక్తులు నిలబడి వున్నారు. వారిలో ఒకాయన నోట్లోని తమ్మిని ఉమ్మివేసి 'సింహాచలం యారప్పా...సాళ్.' అని అడిగాడు.

సింహాచలం ఒక ఉదుటున లేచి 'రండి బాబూ, రండి. నేనే సింహాచలాన్ని... మీ అమ్మాయి లోపలుంది... రండి...' అన్నాడు. ఆ యిద్దరూ హడావిడిగా గొడుగులు మూసి లోపలికి వచ్చారు.

పెరియానాయకి హఠాత్తుగా లేచి నిలబడి 'అప్పా' అని పెద్దగా ఏడుస్తూ తండ్రిని కౌగిలించుకున్నది. అతడుకూడా కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుని ఆమెను సముదాయిస్తూ చాలాసేపు మాటా పలుకూ లేకుండా నిలబడిపోయాడు. తర్వాత ఆ ముగ్గురూ ఉండి ఉండి కళ్ళు తుడుచుకుంటూ అక్కడే కూలబడ్డారు. పెరియనాయకి మధ్య మధ్య ఏడుస్తూ అన్ని విషయాలు చెప్పింది. ఆ రెండో వ్యక్తి సింగారవేలు తండ్రి అనీ, ఆయన కొక్కడే కొడుకనీ అర్థంకాగానే సింహాచలం తల్లడిల్లిపోయాడు. వారు ముగ్గురూ మాట్లాడుకుంటూ వుండగా బాగా అర్థంకాకపోయినా ఏదో కొంతకు కొంత అర్థం చేసుకుంటూ సింహాచలం అలాగే చాలాసేపు నిలబడ్డాడు. తర్వాత సంభాషణ తన మీదికి మళ్ళిందని అర్థం చేసుకోగానే ఇవతలికి వచ్చి బల్లమీద నిశ్శబ్దంగా కూర్చుండి పోయాడు.

వర్షపు జల్లు తగ్గింది. చల్లని గాలి మాత్రం అడివిలోనూ కొండల మీదనూ సుళ్ళు తిరుగుతూ వేగంగా వీస్తూనే వుంది. మబ్బులు బలహీన పడిపోగానే మందంగా చంద్రుడి కాంతి వ్యాపించింది.

అంతలో ఆ వ్యక్తులిద్దరూ యివతలికి వచ్చి వచ్చీరాని తెలుగులో అతన్ని చాలాసేపు పొగిడారు. అతడు చాలా మంచివాడన్నారు. అతడు లేకపోతే పెరియనాయకి కూడా తనకు దక్కేది కాదన్నారు. చుట్టు పక్కల వారి మాటలను గురించి పెరియనాయకి చెప్పిందనీ వాటిని అసలు పట్టించుకోవద్దనీ అన్నారు. ఏనుగులను చూసి కుక్కలు మొరుగుతాయి. అంతలో ఏమీ మునిగిపోదన్నారు...

సింహాచలం ఏమీ మాట్లాడలేక అలా బొమ్మలా కూర్చుని అంతా విన్నాడు. తర్వాత వెనుదిరిగి చూస్తే పెరియనాయకి కళ్ళనిండా కృతజ్ఞత నింపుకుని చూస్తూ నిలబడి వున్నది.

మరోగంటలో అందరూ ప్రయాణానికి సిద్ధమైనారు. సింహాచలం కొట్టుకట్టేసి గుమ్మానికి తాళం వేసి వారి వెంట మైలు దూరమూ నడిచి స్టేషనుకు వచ్చాడు. నడుస్తున్నంతసేపూ ఉండి ఉండి ఆ పెద్దమనుషులు తమ కృతజ్ఞత తెలియబరుచుకుంటూనే వున్నారు.

వారు ఆ చిన్న స్టేషన్‌కు చేరుకున్న అయిదు నిముషాల వ్యవధిలోనే రైలు వచ్చింది. ఆ ముగ్గురూ చివరి పెట్టెలో ఎక్కి కూర్చున్నారు. గార్డు ఈలవేయగానే ఆ పెద్దమనుషులిద్దరూ చేతులు జోడించి 'వస్తాంసామీ–' అన్నారు. పెరియనాయకి కూడా రెండు చేతులు జోడించి ఏదో అన్నదిగాని, ఆ మాటలు రైలు కదులుతున్న రొదలో అతనికి వినబడలేదు. అతడు కొద్ది క్షణాలు చేయి వూపుతూ అలాగే నిలబడిపోయాడు.

అంతలో ఎక్కడలేని ఒంటరితనం అతన్ని ఆవహించింది. అతడు జేబులు తడువుకున్నాడు. చొక్కా చేతుల మడతలువిప్పి మళ్ళీ పెట్టుకున్నాడు. చేతివ్రేళ్ళతో జుట్టును పైకి తోసుకున్నాడు. తర్వాత నెమ్మదిగా నడిచి యివతలికివచ్చి రోడ్డుఎక్కాడు. ఆ రోడ్డు తెల్లగా కొండనుచుట్టిన తెల్లని కొండచిలువలా వుంది.

అతడు చాలా దూరం నడిచివచ్చి ఒకచోట ఆగాడు. ఆ పాకలో నుంచి నవ్వులు వినిపిస్తున్నాయి. లచ్చి గల గల నవ్వుతున్నది. ఆ రెండో గొంతు కోటిగాడిదికదూ!

వాడు పాతబాకి రెండు మూడు రూపాయలివ్వాలి... రేపు నలుగురిలో నిలబెట్టి అడిగి వసూలు చెయ్యాలి....

అతడు కాలికి అడ్డంవచ్చిన రాయిని కాలితో ఒక్కతన్నుతన్ని విసురుగా నడవటం ప్రారంభించాడు. అంతలో ఒకచోట ఆగి ఆకాశంలోకి చూశాడు. ఇన్నాళ్ళనుంచి అసహ్యంగా అల్లకల్లోలంగావున్న ఆకాశం యిప్పుడు స్వచ్ఛంగావుంది. చంద్రబింబం పెద్ద మంచి ముత్యపు ముక్క వలె రెండు చిన్న మబ్బు తునకల మధ్య ప్రకాశిస్తున్నది.

సింహాచలం నోటివెంట అప్రయత్నంగా ఈలవచ్చింది. ఈ కొద్ది రోజుల ముసురులో తాను చాలా కోల్పోయానని అనుకున్నాడింతసేపూ.... ఇప్పుడు తమాయించుకున్నాడు. ఇక ఆపకుండా ఈలవేసుకుంటూ హుషారుగా నడిచి యిల్లుచేరుకుని ఆరుబయట కుక్కి మంచంవేసుకుని పడుకుని గుర్రుపెట్టి నిద్రపోయాడు. అతనికి కలలో అన్నీ రంగు రంగుల మంచి ముత్యాలూ, గంధపు చెట్ల అరణ్యాలు కనిపించాయి.

◆◆◆